SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 22. januarja 2009 *

V zadevi C-377/07,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) z odločbo z dne 4. aprila 2007, ki je prispela na Sodišče 8. avgusta 2007, v postopku

Finanzamt Speyer-Germersheim

proti

STEKO Industriemontage GmbH,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi P. Jann, predsednik senata, M. Ilešič, A. Tizzano, A. Borg Barthet in E. Levits (poročevalec), sodniki,

* Jezik postopka: nemščina.

generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za nemško vlado M. Lumma in C. Blaschke, zastopnika,

– za Komisijo Evropskih skupnosti R. Lyal in W. Mölls, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 56 ES.

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Finanzamt Speyer-Germersheim (v nadaljevanju: Finanzamt) in STEKO Industriemontage GmbH (v nadaljevanju: STEKO) glede določitve davčne osnove za davek od dohodkov iz dejavnosti in za davek od dohodkov pravnih oseb družbe STEKO za leti 2001 in 2002.

Nacionalni pravni okvir

3 V skladu s členom 8b(2), prvi stavek, zakona o davku od dohodkov pravnih oseb iz leta 1999 (Körperschaftsteurgesetz 1999), v različici, kot je bil spremenjen 14. septembra 2000 (v nadaljevanju: stara različica KStG), se dobički družb, ki so primarno zavezane plačilu davka, zajetih v tej določbi in ki imajo delež v družbi nerezidentki, pridobljeni ob odsvojitvi tega deleža, ne smejo upoštevati pri izračunu obdavčljivega prihodka. Po navedeni določbi, v povezavi s členom 8b(5) ali 26(2) in (3) tega zakona, je pogoj za to obstoj vsaj 10-odstotnega deleža.

4 Člen 8b(2), drugi stavek, stare različice KStG, pod istimi pogoji določa prepoved odbitka izgube, nastale pri prodaji deležev. Glede tega predložitveno sodišče navaja, da se ta prepoved ne nanaša na zmanjšanje dobička, nastalega zaradi vknjižbe deležev z zmanjšano delno vrednostjo (delni odpis).

5 Če ima družba rezidentka deleže v družbah rezidentkah, in to ne glede na velikost teh deležev, ali če ima v družbah nerezidentkah manj kot 10-odstotne deleže, se dobički

določajo v skladu s členom 8(2) stare različice KStG v povezavi s členom 4(1) zakona o dohodnini (Einkommensteuergesetz).

6 Iz teh določb izhaja, da so dobički, ki so nastali, ko je kapitalska družba rezidentka odsvojila delež, obdavčljivi in da je izgubo pri odsvojitvi navedenih deležev ter izgubo zaradi delnih odpisov vrednosti teh deležev treba davčno upoštevati.

7 V okviru prehoda s sistema odbitka, ki se uporabljal prej, na sistem 50-odstotnega zmanjšanja prihodkov pri obdavčevanju družb je bil davek od dohodkov pravnih oseb spremenjen z zakonom o znižanju davčne stopnje in o reformi obdavčevanj podjetij za leti 2001 in 2002 (Gesetz zur Senkung der Steuersätze und zur Reform der Unternehmensbesteuerung 2001/2002) z dne 23. oktobra 2000 (BGBl. 2000 I, str. 1433).

8 Odslej se v skladu s členom 8b(2), prvi stavek, zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, v različici, kot je bil spremenjen 23. oktobra 2000 (v nadaljevanju: nova različica KStG), dobički, povezani z odsvojitvijo deležev v družbah in društvih, ne upoštevajo ne glede na to, ali gre za deleže v družbah rezidentkah ali nerezidentkah, in ne glede na njihovo velikost.

9 Člen 8b(3) nove različice KStG določa, da se zmanjšanje dobičkov, nastalih zaradi upoštevanja zmanjšane delne vrednosti teh deležev (delni odpis) ali zaradi njihove odsvojitve, ne upošteva pri določanju obdavčljivega dobička.

10 Člen 34(4), prvi stavek, točka 2, nove različice KStG vsebuje prehodno določbo za uporabo člena 8b(2) in (3) tega zakona.

11 Če obstaja delež v družbi rezidentki, se v skladu s to določbo člen 8b(2) in (3) nove različice KStG lahko praviloma prvič uporabi za davčno leto 2002, medtem ko njegova uporaba v davčnem letu 2001 ni predvidena, razen če je kapitalska družba v letu 2001 svoje poslovno leto premaknila tako, da ne sovpada več s koledarskim.

12 Predložitveno sodišče nasprotno meni, da če davčno leto kapitalske družbe sovpada s koledarskim, se pri deležu v družbi nerezidentki člen 8b(2) in (3) nove različice KStG uporablja za davčno leto 2001.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

13 STEKO, družba z omejeno odgovornostjo s sedežem v Nemčiji, je leta 2001 v osnovnih sredstvih imela delnice družb nerezidentk. Ti deleži so bili manjši od 10 odstotkov. Predložitveno sodišče navaja, da ne ve, ali gre za deleže v družbah s sedežem v drugih državah članicah ali s sedežem v tretjih državah.

14 STEKO navedenih delnic v bilanco poslovnega leta 2001, ki se je končalo 31. decembra 2001, ni vknjižil po prejšnji knjigovodski vrednosti 220.021,09 DEM, ampak po

zmanjšani delni vrednosti 139.775,35 DEM zaradi znižanja tečajev. Zato se je obdavčljivi dobiček zmanjšal za 80.245,74 DEM.

15 Finanzamt je sprejel vpis navedene zmanjšane delne vrednosti, saj gre pri znižanju tečajev delnic za trajno zmanjšanje vrednosti. Po njegovem mnenju se zmanjšanje dobička davčno sicer ne bi smelo upoštevati, ker se člen 8b(3) nove različice KStG in zaradi tega neodbitnost take zmanjšane vrednosti, uvedena s to določbo, nanašata na deleže v družbah nerezidentkah od davčnega leta 2001 dalje.

16 Finanzgericht Rheinland-Pfalz je s sodbo z dne 29. septembra 2005 ugodilo tožbi družbe STEKO zoper davčno odločbo, ki jo je Finanzamt izdal na tej podlagi; zoper to sodbo je Finanzamt pri Bundesfinanzhof vložil zahtevo za „revizijo“.

17 Predložitveno sodišče navaja, da družba STEKO v skladu s členom 8b(3) nove različice KStG za leto 2001 ne more odbiti zneska, ki ustreza zmanjšanju dobičkov, povezanih z njenimi deleži v družbah nerezidentkah. Nasprotno se navedena določba za deleže v družbah rezidentkah uporablja šele od leta 2002. Delni odpisi, ki jih je opravila družba STEKO, bi bili pri zmanjšanju davkov lahko upoštevani, če bi se nanašali na deleže v družbah rezidentkah, saj taki odpisi niso prepovedani.

18 Bundesfinanzhof navaja, da so bili deleži v družbah nerezidentkah, ki so imeli predvidoma dolgotrajno zmanjšano vrednost, leta 2001 v primerjavi s podobnimi deleži

v družbah rezidentkah manj ugodno obdavčeni. Vendar se predložitveno sodišče, upoštevajoč posebne okoliščine predloženega primera, kljub temu sprašuje, ali to razlikovanje pomeni kršitev prostega pretoka kapitala.

19 Prvič, Bundesfinanzhof dvomi, da bi sorazmerno kratkotrajno neenako obravnavanje lahko oviralo ali odvrnilo davčne zavezance od vlaganja v družbe nerezidentke.

20 Drugič, predložitveno sodišče ocenjuje, da bi bila prehodno lahko dopuščena morebitna omejitev prostega pretoka kapitala, če bi bil prehod sistema odbitkov, uporabnega prej, na sistem 50-odstotnega zmanjšanja prihodkov ugodnejši, kar zadeva deleže v družbah nerezidentkah.

21 Tretjič, navedeno sodišče se glede deležev v družbah s sedežem v tretjih državah sprašuje, ali taka omejitev ni upravičena z nujnostjo zagotavljanja davčnega nadzora, pri čemer opozarja, da bi bil ta vidik lahko odločilen, kadar zadevno zmanjšanje dobička nastane samo zaradi zmanjšanja vrednosti deležev v družbi, ki navadno nastane zgolj zaradi razmerij v družbi, katere deleži so pridržani, vendar verjetno ne bi bilo pomembno, če bi bilo tako zmanjšanje posledica znižanja tečaja delnic.

22 V teh okoliščinah je Bundesgerichtshof prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali člen 56 ES nasprotuje predpisom države članice, v skladu s katerimi začne prepoved odbitka zmanjšanja dobička v povezavi z deležem ene kapitalske družbe v drugi kapitalski družbi veljati prej za deleže v tujini kot za deleže v tej državi?“

Vprašanje za predhodno odločanje

23 Treba je spomniti, da ukrepi, ki so v skladu s členom 56(1) ES prepovedani, ker omejujejo pretok kapitala, obsegajo vse take ukrepe, ki bi lahko odvrnili naložbe nerezidentov v državi članici ali bi lahko odvrnili državljane omenjene države članice, da to storijo v drugih državah (glej sodbe z dne 23. februarja 2006 v zadevi Van Hilten-van der Heijden, C-513/03, ZOdl., str. I-1957, točka 44, z dne 25. januarja 2007 v zadevi Festersen, C-370/05, ZOdl., str. I-1129, točka 24, in z dne 18. decembra 2007 v zadevi A, C-101/05, ZOdl., str. I-11531, točka 40).

24 Nacionalni ukrepi, ki bi lahko bili označeni kot „omejitve“ v smislu člena 56(1) ES, ne obsegajo samo ukrepov, ki bi lahko ovirali ali preprečevali pridobivanje delnic družb, ustanovljenih v drugih državah (sodba z dne 23. oktobra 2007 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-112/05, ZOdl., str. I-8995, točka 19 in navedena sodna praksa), ampak prav tako ukrepe, ki bi lahko odvrnili od tega, da se taki deleži v družbah, ustanovljenih v drugih državah, obdržijo (glej po analogiji sodbi z dne 12. decembra 2002 v zadevi Lankhorst-Hohorst, C-324/00, Recueil, str. I-11779, točka 32, in z dne 13. marca 2007 v zadevi Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation, C-524/04, ZOdl., str. I-2107, točka 61).

25 Glede zadeve v glavni stvari je iz odločbe predložitvenega sodišča razvidno, da v letu 2001 družba rezidentka od obdavčljivih prihodkov ni mogla odbiti zmanjšanj dobička, nastalih zaradi delnega odpisa vrednosti deležev v družbah nerezidentkah. Nasprotno je

za isto leto, in sicer pod enakimi pogoji, od obdavčljivih prihodkov taka zmanjšanja dobička lahko odbila, če so izhajala iz deležev v družbah rezidentkah.

26 Kot je ugotovilo predložitveno sodišče, so bile v letu 2001 družbe rezidentke, katerih deleži v družbah nerezidentkah so se vrednostno zmanjšali, v manj ugodnem položaju kot tiste, ki so imele deleže v družbah rezidentkah.

27 Tako različno obravnavanje glede na kraj vložitve kapitala, ki ga je prvič uvedla nova različica KStG, pred davčnim letom, v katerem se je ta zakon začel uporabljati, je bilo primerno, da je delničarja odvrnilo od vložitve kapitala v družbo s sedežem v drugi državi od Zvezne republike Nemčija, poleg tega pa je bilo primerno za razvoj omejevalnega učinka glede družb s sedežem v drugih državah, saj je za njih pomenilo oviro pri zbiranju kapitala v Nemčiji.

28 Poleg tega, kot je navedla Komisija Evropskih skupnosti, je bilo dejstvo o vednosti, da možnost zmanjšanja zneska obdavčljivega dobička z delnim odpisom poteče hitreje pri deležu v družbi nerezidentki kot pri deležu v družbi rezidentki, primerno, da se zadevna družba odvrne od tega, da obdrži deleže v družbah nerezidentkah in da se spodbudi, da jih čim prej proda, česar z deleži v družbah rezidentkah ne bi storila.

29 Glede tega ni pomembno, da je razlika v obravnavanju obstajala samo določeno obdobje (sodba z dne 18. decembra 2007 v zadevi Grønfeldt, C-436/06, ZOdl., str. I-12357,

točka 15). Samo ta okoliščina namreč ne izključuje dejstva, da ima različno obravnavanje pomembne učinke, kot sicer kaže dejansko stanje v zadevi v glavni stvari, in da je prost pretok kapitala s tem dejansko omejen.

30 Iz sodne prakse je razvidno, da se nacionalni davčni predpisi, ki davčne zavezance razlikujejo glede na to, kje je vložen njihov kapital, lahko štejejo za skladne z določbami Pogodbe ES o prostem pretoku kapitala, če se različno obravnavanje nanaša na primere, ki objektivno niso primerljivi, ali če je upravičeno z nujnim razlogom v splošnem interesu (glej sodbo z dne 20. maja 2008 v zadevi Orange European Smallcap Fund, C-194/06, ZOdl., str. I-3747, točka 59 in navedena sodna praksa).

31 Nemška vlada zatrjuje, da v davčnem letu 2001 ni veljal samo en davčni sistem, iz katerega so bile družbe z deleži v družbah nerezidentkah izvzete, ampak sta veljala dva različna sistema davčne razbremenitve. Za družbe, ki so imele deleže v družbah rezidentkah, je namreč veljal stari sistem davčne razbremenitve, medtem ko je za družbe, ki so imele deleže v družbah nerezidentkah, veljal novi sistem 50-odstotnega zmanjšanja.

32 Zato po navedbah navedene vlade položaja družbe, ki je imela delež v družbi rezidentki, in družbe, ki je imela delež v družbi nerezidentki, objektivno nista primerljiva.

33 Take razlage ni mogoče sprejeti. Uporaba različnih davčnih sistemov za družbo rezidentko glede na to, ali ima deleže v družbah rezidentkah ali nerezidentkah, ne more biti veljavno merilo za presojo objektivne primerljivosti položajev in posledično za

ugotovitev objektivne razlike med njimi. Uporaba različnih davčnih sistemov je namreč ravno razlog za različno obravnavanje, za katero je treba preveriti, ali je upravičeno ali ne.

34 Poleg tega je treba spomniti, da je Sodišče glede izgub, ki jih te matične družbe rezidentke uveljavljajo iz naslova odpisa vrednosti deležev v hčerinskih družbah, že ugotovilo, da so te družbe v primerljivem položaju, bodisi da gre za deleže v hčerinskih družbah s sedežem v Nemčiji bodisi za hčerinske družbe s sedežem v drugi državi članici. Sodišče je navedlo, da naj se v teh dveh primerih po eni strani izgube, za katere se uveljavlja odbitek in ki jih krijejo matične družbe, ali po drugi strani dobički teh hčerinskih družb, ki izvirajo iz hčerinskih družb, ki so davčne zavezanke v Nemčiji, ali iz tistih, ki so davčne zavezanke v drugih državah članicah, ne obdavčijo matičnim družbam (sodba z dne 29. marca 2007 v zadevi Rewe Zentralfinanz, C-347/04, ZOdl., str. I-2647, točka 34).

35 Prehod na sistem 50-odstotnega zmanjšanja, ki se nanaša na družbe rezidentke z deleži v družbah nerezidentkah, tega ni spremenil. Kar zadeva možnost družbe rezidentke, da od obdavčljivih prihodkov odpiše zmanjšanje dobičkov, nastalih z delnim odpisom vrednosti njenih deležev, različno obravnavanje ni utemeljeno na objektivno različnih položajih, če ima delež v družbi rezidentki ali v družbi nerezidentki.

36 Zato je treba preveriti, ali je različno obravnavanje, kot je v zadevi v glavni stvari, upravičeno z nujnim razlogom v splošnem interesu.

37 Tako kot predložitveno sodišče tudi nemška vlada na prvem mestu meni, da bi navedeno različno obravnavanje lahko bilo dopustno, ker je del prehodnega sistema, ki je bil uporabljen v omejenem obdobju, in da je časovni zamik začetka veljavnosti nove ureditve povezan s postopno zamenjavo sistema popolnega odbitka s sistemom

50-odstotnega zmanjšanja, ki je bila izpeljana zato, da se zagotovi uskladitev davka od dohodka pravnih oseb s pravom Skupnosti.

38 Nemška vlada pojasnjuje, da je bila kapitalska družba v skladu s sistemom popolnega odbitka načeloma obdavčena po 40-odstotni davčni stopnji. Dobiček, ki ga je razdelila delničarjem, je bil obdavčen samo po 30-odstotni davčni stopnji. Delničar naj bi zato moral na razdeljene dobičke v skladu z njegovo osebno davčno stopnjo še enkrat plačati dohodnino. Prav tako je davek od dohodka pravnih oseb, ki ga je v Nemčiji že plačala kapitalska družba, lahko v celoti odbil od osebnega davčnega dolga. Tako se je bilo mogoče izogniti dvojnemu obdavčevanju dobičkov.

39 Kar zadeva, nasprotno, sistem 50-odstotnega zmanjšanja prihodkov, navedena vlada meni, da so dobički kapitalske družbe ne glede na to, ali so razdeljeni delničarjem ali ne, obdavčeni le še po 25-odstotni davčni stopnji. Dvojni obremenitvi razdeljenih dobičkov se je mogoče izogniti tako, da se v davčno osnovo delničarja vključi samo polovica dividend, medtem ko za razdelitev dobička ene družbe drugi družbi načeloma velja splošna oprostitev dividend. Tako se izogne temu, da bi bili dobički, za katere družba že plača davek od dohodka pravnih oseb po 25-odstotni davčni stopnji, pri razdelitvi drugi družbi spet obremenjeni z davkom od dohodka pravnih oseb.

40 Poleg tega nemška vlada meni, da odsvojitev deležev z ekonomskega vidika ustreza popolni razdelitvi, zato se obravnava kot razdelitev dobičkov. Posledično je tudi oprostitev dobičkov, nastalih pri odsvojitvi deležev v skladu s členom 8b(1) nove različice KStG, tako kot oprostitev dividend v skladu z odstavkom 2 te določbe namenjena temu, da bi se pri morebitni verigi udeležb izognili dvojnemu obdavčevanju.

Zato se izgube, nastale pri odsvojitvi deležev, in zmanjšanja vrednosti deležev, povezanih z zmanjšanimi dobički v skladu s členom8(3) nove različice KStG davčno ne bi mogli več upoštevati.

41 Nemška vlada pojasnjuje, da sistem 50-odstotnega zmanjšanja za družbe, ki razdeljujejo dobičke, načeloma velja od leta 2001.

42 Da bi se vendarle zagotovilo, da se dobički, ki so pri kapitalski družbi obdavčeni po sistemu odbitka, tudi pri delničarjih obdavčijo po istem postopku, in da bi se delničarjem zagotovilo, da davek, ki ga je prenesla ta družba, nazadnje odbijejo od svojega davčnega dolga, je bilo sklenjeno, da se navedeni sistem za leto 2001 obdrži na ravni delničarjev, če so bile dividende odvisne od poštene razdelitve dobička družbe rezidentke v letu 2000.

43 Ker pa sistem odbitka ni bil uporaben za dividende, ki so jih razdelile kapitalske družbe nerezidentke, se je novi sistem 50-odstotnega zmanjšanja na ravni delničarjev lahko začel uporabljati leta 2001.

44 Nemška vlada dodaja, da mora država članica pri oblikovanju sistema obdavčenja, združljivega s pravom Skupnosti, imeti nekaj proste presoje, kar pomeni, da ne obstaja dolžnost, da bi prehodno ureditev morala oblikovati drugače, kot jo je oblikovala, in še zlasti da bi ureditev za deleže družb rezidentk za zadnje leto njene veljavnosti morala razširiti na deleže družb nerezidentk.

45 Drugič, nemška vlada ugotavlja, da so bile določbe, veljavne v davčnem letu 2001, upravičene z razlogi združljivosti predvidenega davčnega sistema v celoti. Po njenem mnenju naj bi bila nacionalna davčna ureditev oblikovana tako, da kapitalskim družbam popolnoma simetrično zagotavlja prednosti in slabosti ne glede na to, ali imajo deleže v družbah rezidentkah ali družbah nerezidentkah.

46 Navedena vlada namreč meni, da če je kapitalska družba v davčnem letu 2001 dobičkonosno odsvojila delež v kapitalski družbi nerezidentki, v skladu s členom 8b(2) nove različice KStG ta dobiček ne bi bil obdavčen z davkom od dohodkov pravnih oseb, vendar pa bi bilo pri tem treba upoštevati, da za namen obdavčitve z davkom od dohodka pravnih oseb, določen del izgub, nastalih bodisi neposredno zaradi odsvojitve deleža bodisi zaradi vpisa zmanjšane delne vrednosti, še vedno ne bi bil upoštevan. Po isti logiki velja, da če je imela kapitalska družba pri odsvojitvi deleža v družbi rezidentki dobiček, bi za tega morala plačati davek, vendar je bilo to izravnano tako, da se izguba v povezavi s takim deležem lahko šteje kot zmanjšanje davčne osnove. Navedeni davčni sistem je zato oblikovan koherentno.

47 Tretjič, nemška vlada ocenjuje, da se pri deležih v družbah s sedežem v tretjih državah različno obravnavanje lahko upraviči z nujnostjo zagotavljanja učinkovitega davčnega nadzora.

48 Takega utemeljevanja, kot ga je izvedla nemška vlada, ni mogoče sprejeti.

49 Drugič, glede trditve, da mora imeti država članica, katere cilj je vzpostavitev skladnosti nacionalnega sistema davka od dohodkov pravnih oseb s pravom Skupnosti in odprava morebitne diskriminacije, nekaj proste presoje za uveljavitev prehodne ureditve, zadostuje navedba, da je Sodišče že odločilo, da je ta prosta presoja vedno omejena s spoštovanjem temeljnih svoboščin in zlasti, v zadevi v glavni stvari, s spoštovanjem prostega pretoka kapitala (glej zgoraj navedeno sodbo Grønfeldt, točka 32).

50 Tudi če se prehodna ureditev, kakršna je v postopku v glavni stvari, lahko razume kot upravičeno prizadevanje za nemoten prehod starega sistema v novega in čeprav se na podlagi razlogov, ki jih je navedla nemška vlada, lahko razume, zakaj je bil novi postopek 50-odstotnega zmanjšanja prihodkov za družbe, ki imajo deleže v družbah rezidentkah, uveden šele z letom 2002, pa ti razlogi ne morejo upravičiti različnega obravnavanja, kot je v zadevi v glavni stvari, v škodo družb, ki imajo deleže v družbah nerezidentkah.

51 Za družbe, ki imajo deleže v družbah nerezidentkah, po trditvah nemške vlade sicer ni veljal sistem popolnega odbitka, vendar pa je iz stališč te vlade razvidno, da je bila v davčnem letu 2001 družba rezidentka, ki je imela manj kot 10-odstotni delež v družbi nerezidentki, glede odpisa delne vrednosti tega deleža, ki bi se lahko davčno upošteval, enako obravnavana kot družba rezidentka, ki je imela delež v drugi družbi rezidentki.

52 Glede trditve o nujnosti ohranitve koherentnosti celotnega davčnega sistema je treba opomniti, da je Sodišče že odločilo, da tak utemeljitveni razlog lahko velja samo, če je

ugotovljena neposredna zveza med zadevno davčno ugodnostjo in nadomestitvijo te ugodnosti z nekim davčnim odtegljajem (glej sodbo z dne 28. februarja 2008 v zadevi Deutsche Shell, C-293/06, ZOdl., str. I-1129, točka 38 in navedena sodna praksa).

53 Poleg tega mora biti glede na cilj sporne davčne ureditve na ravni davčnih zavezancev neposrednost take zveze ugotovljena s strogo medsebojno zvezo med elementom odbitnosti in elementom v zvezi z obdavčitvijo (glej zgoraj navedeno sodbo Deutsche Shell, točka 39).

54 Glede določanja obdavčljivih prihodkov družb rezidentk, ki imajo deleže v družbah nerezidentkah, je Sodišče že odločilo, da dejstvo, da bi bilo pozneje mogoče uveljavljati davčno oprostitev dobička, doseženega v primeru odsvojitve, če je ta zadosten, ne pomeni razloga davčne koherentnosti, ki bi upravičevala zavrnitev takojšnjega odbitka izgub družb, ki imajo deleže v družbah nerezidentkah (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Rewe Zentralfinanz, točka 67).

55 Končno je glede razloga nujnosti zagotavljanja učinkovitosti davčnega nadzora treba ugotoviti, da če to pomeni nujni razlog v splošnem interesu, ki lahko upraviči omejitve prostega pretoka kapitala, ki izvira iz tretje države ali je namenjen v tretjo državo, treba ugotoviti, da takšen nujni razlog v splošnem interesu ne učinkuje, kadar se vrednosti deležev v družbah nerezidentkah zmanjšajo, kot v zadevi v glavni stvari, zaradi znižanja borznih tečajev.

56 Glede na navedeno je na postavljeno vprašanje treba odgovoriti, da je v primeru, kakršen je v postopku v glavni stvari, ko ima kapitalska družba rezidentka v drugi kapitalski družbi manj kot 10-odstotni delež, člen 56 ES treba razlagati tako, da

nasprotuje temu, da prepoved odbitka zmanjšanja dobička, povezanega s tem deležem, začne veljati prej za delež v družbi nerezidentki kot za delež v družbi rezidentki.

Stroški

57 Ker je ta postopek za stranke v postopku ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

V primeru, kakršen je v postopku v glavni stvari, ko ima kapitalska družba rezidentka v drugi kapitalski družbi manj kot 10-odstotni delež, je člen 56 ES treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da prepoved odbitka zmanjšanja dobička, povezanega s tem deležem, začne veljati prej za delež v družbi nerezidentki kot za delež v družbi rezidentki.

Podpisi